

Hồi thứ ba mươi

HAI TƯỚNG VI LỆNH TRỘM KIM OANH
NGUYỄN SOÁI NHẬN CHIẾN THỦ XEM TRẬN

Trấn giữ ải Đồng Mã là hai anh em tên Hoa Bá Lại và Hoa Thúc Lại. Cả hai đều phong tới tước vương, võ nghệ rất cao cường. Riêng Hoa Thúc Lại còn là đệ tử của Ngũ Long công chúa là năm người con gái của Long vương nên được ban cho hai bảo bối rất lợi hại tên là Thần tiễn và Hỏa nhãn kim oanh. Hoa Bá Lại nghe tin quân Đường tiến tới trước ải thì nhờ e đi mời năm vị sư phụ đến giúp một tay, quyết đánh tan quân địch dương danh với thiên hạ.

Anh em họ Hoa sửa soạn sẵn sàng, vì vậy hôm sau thấy có khiêu chiến đến khiêu chiến thì lập tức dẫn binh xông ra đánh luôn, chẳng thèm hỏi han gì cả. La Chương một mình đánh với hai tướng không thua sút chút nào, càng đánh càng hăng thêm khiến Hoa Thúc Lại hết sức kinh sợ, vội thả Hỏa nhãn kim oanh ra. Thấy kim oanh bay tới định mổ mắt mình, La Chương vội đưa tay lên che, vì thế bị Hoa Thúc Lại đánh trúng một roi vào vai, bại tẩu chạy về.

Thấy anh em họ Hoa đuổi theo, Phàn Lê Huê tức giận sai Đình San và anh em Lưu Nhân và Lưu Thoại dẫn quân ra tiếp cứu. Hoa Bá Lại đánh không nổi Đình San nên bỏ chạy nhưng Hoa Thúc Lại hung dữ hơn, một mình đánh cho mỗi tướng họ Lưu một roi gần rơi xuống ngựa. Đình San thấy vậy quay lại cứu, rốt cục cũng bị Thúc Lại đánh trúng một roi bại tẩu. Phàn Lê Huê cả sợ, vội sai hai vợ chồng Tần Hán và Nhất Hổ ra tiếp cứu. Anh em họ Hoa thấy tướng Đường xông ra quá đông, trời lại tối nên thu binh về ải.

Thấy Phàn Lê Huê có vẻ lo lắng về kim oanh, Tần Hán tức giận bàn thầm với Nhất Hổ đêm ấy lẻn qua ải trộm con chim ấy cho khỏi hậu hoạn. Nhất Hổ bằng lòng, chờ đêm tối một người đằng vân một người độn thổ vào ải. Tần Hán từ trên mây nhìn xuống, chợt thấy một vương phi ngồi chống tay than thở nổi cô quạnh thì liền tiếc rẻ, bay xuống ngon ngọt dụ dỗ. Vương phi này là vợ của Hoa Thúc Lại tên là Hoàng nương, vốn giận chồng bỏ bê mình suốt ngày ở bên Ái nương nên thuận theo lời của Tần Hán, cùng nhau hứa hẹn việc trăm năm.

Tần Hán lẻn qua phía tây, chợt lại nghe tiếng nữ nhân than thở thì thò đầu vào xem thử. Hóa ra đó là Ái nương, vì Hoa Thúc Lại ngủ say như chết nên chẳng làm ăn gì được, chán quá than thở mấy lời, Tần Hán thấy vậy liền chui vào phòng ôm bừa Ái nương mà làm bậy. Ái nương tuy biết nhưng không phản đối. Thỏa mãn xong xuôi, Tần Hán sợ đến việc trộm kim oanh vội chạy ra phía sau, vừa đúng lúc Nhất Hổ cũng chạy đến. Tần Hán cả mừng, nhảy vọt lên chụp cái lồng nhưng con kim oanh kêu thét lên khiến Hoa Thúc Lại nghe tiếng cầm roi chạy ra.

Nhất Hổ độn thổ trốn mất còn Tần Hán xách lồng chim bay lên khiến Hoa Thúc

Lại chỉ còn biết dậm chân tức tối. Hai tướng về đến trại sợ Phàn Lê Huê bắt tội nên bàn nhau đập chết kim oanh, đào đất chôn rồi ai nấy về phòng ngủ như chưa hề đi đâu. Vì thế ngày hôm sau anh em họ Hoa chẳng còn phép gì đối phó với bọn nữ tướng, giao chiến một hồi thì quay ngựa chạy dài. Điều Nguyệt Nga đuổi theo, lấy Nhiếp Hồn linh nhắm địch thủ rung mấy cái, lập tức Hoa Bá Lại nhào xuống đất mê man bất tỉnh, bị quân Đường trói dẫn về. Hoa Thúc Lại thất kinh hồn vía cắn đầu chạy thẳng về phía núi. Kim Định nhất quyết bắt cho bằng được nên thúc ngựa đuổi theo ráo riết.

Đến một hẻm núi hẹp, Hoa Thúc Lại hết đường chạy, kinh hãi ngửa mặt lên than dài. Chợt có một tiên nữ cười hạc bay xuống quát lớn:

– Kim Định! Chớ hại đệ tử của ta.

Trước kia ở Võ Đang, Kim Định có lần gặp gỡ tiên cô này nên biết mặt, nhún mày đáp:

– Xích Long công chúa, người là người tu hành sao còn dính đến việc trần gian?

Xích Long công chúa cười gằn, xông vào đánh với Kim Định để cho Hoa Thúc Lại chạy về ải. Kim Định còn đang cố sức đánh với Xích Long công chúa thì chợt trên trời có tiếng hạc kêu ầm ĩ, bốn vị công chúa cùng bay đến nên sợ hãi bỏ chạy. Ngũ Long công chúa không thèm đuổi theo, bay đến ải nói với Hoa Thúc Lại:

– Chúng ta biết Phàn Lê Huê cậy phép Lê Sơn giết đồng đạo quá nhiều nên hôm nay đến đây lập trận Ngũ Long thử xem ả còn tung hoành được không. Tuy nhiên trận này rất lớn, cần phải có nhiều quân tướng mới xong

Hoa Thúc Lại hết sức vui mừng, lập tức viết biểu sai người hỏa tốc về triều xin viện binh lập trận. Liều chúa chuẩn y, sai phò mã Tô Định Quốc dẫn theo bốn đại tướng là Vân Tắt Hiển, Phương Vạn Xuân, Hốt Đột Đại và Hắc Kỳ Lân điểm mười muôn tinh binh đến ải Đồng Mã tiếp viện.

Phàn Lê Huê nghe tin Ngũ Long công chúa hạ trần thì biết không thể chiếm ải được ngay, giam Bá Lại vào tù xa rồi hội chư tướng lại thương nghị. Tần Hán và Nhất Hổ xin đi nhưng Phàn Lê Huê không cho, quyết định lui binh mười dặm rồi sẽ tìm cách tiến đánh sau. Hai tướng nghe vậy rất tức tối, năn nỉ mãi khiến Phàn Lê Huê xiêu lòng, đành chấp nhận cho đi. Thấy đó chính là hai tướng trộm kim oanh của mình, Hoa Thúc Lại hết sức tức giận, xin Bạch Long công chúa ra bắt cho mình có dịp báo thù. Bạch Long chắc chắn bằng lòng, cười hạc bay ra cùng với Tần Hán và Nhất Hổ hỗn chiến một trận long trời lở đất.

So võ nghệ thì Bạch Long công chúa không sao chống nổi với hai tướng nên được ít hiệp liền lấy Càn Khôn tán giương ra, tức thì hào quang ngũ sắc chiếu sáng cả một vùng. Tần Hán và Nhất Hổ tối tăm mặt mũi, bị tán thần châu vào trong, chẳng kịp thăng thiên hay độn thổ. Hoa Thúc Lại thấy trận đầu đã bắt được hai tướng Đường thì cả mừng xin thả ra cho mình chặt đầu báo thù. Bạch Long công chúa cười nói:

– Ai mà vào Càn Khôn tán của ta thì trong chốc lát sẽ thành vũng máu, cần gì mà phải chặt đầu.

Chẳng ngờ Tần Hán và Nhất Hồ từ trong tán cười lớn nói ngay:

– Yêu long chờ mừng vội. Bọn ta là đệ tử Vương Thiên lão tổ, học được thất thập nhị huyền công thì đời nào chết dễ như thế?

Bạch Long nghe vậy không tin, giương cây dù thả hai tướng ra. Tần Hán và Nhất Hồ mừng quá vỗ tay cười ngất rồi một người thăng thiên một người độn thổ về trại. Bạch Long công chúa hết sức tức giận, nói:

– Bọn này ỷ mình có thất thập nhị huyền công thì ngày mai ta ra trận dùng Hỏa cầu xem chúng có giữ được tính mạng hay không?

Hoa Thúc Lại cả mừng, mời năm sứ phụ vào trướng, truyền mở tiệc tiếp đãi sau đó gởi chiến thư cho biết trước sẽ lập Ngũ Long trận. Phàn Lê Huê lấp tức phê vào chiến thư, sửa soạn quân mã sửa soạn. Mấy ngày sau thấy Tô Định Quốc dẫn quân mã tới, Ngũ Long công chúa liền đứng ra điều động lập trận, năm ngày sau mới hoàn tất. Trận Ngũ Long này hết sức lợi hại chia làm năm trận nhỏ:

Trận thứ nhất là Hắc Long do Hắc Long công chúa trấn giữ cùng Hắc Kỳ Lân.

Trận thứ hai là Bạch Long do Bạch Long công chúa trấn giữ cùng Hốt Đột Đại.

Trận thứ ba là Xích Long do Xích Long công chúa trấn giữ cùng với Vân Tắt Hiễn.

Trận thứ tư là Thanh Long do Thanh Long công chúa trấn giữ cùng với Phương Vạn Xuân.

Trận thứ năm là Hoàng Long do Hoàng Long công chúa trấn giữ cùng với phò mã Tô Định Quốc.

Năm trận án theo ngũ hành, năm sắc khác nhau hòa quyện thành một luồng sát khí rợn người.

Ngày thứ sáu, Ngũ Long công chúa cười hạc đến trước trại Đường khiêu chiến. Phàn Lê Huê đã sửa soạn sẵn, lập tức dẫn quân tướng tiến ra lập thành trận Ngũ Phương rồi chỉ mặt Ngũ Long công chúa mắng lớn:

– Các vị cùng ta đã nghe danh nhau nhiều lần tất nhiên phải biết vàng đá ra sao, còn lập trận gây thù chuốc oán làm gì? Nếu các vị hồi tâm tỉnh ngộ thì may ra còn giữ được mạng sống khỏi uổng công phu tu luyện bấy lâu.

Ngũ Long công chúa nghe vậy rất tức giận, gọi Phàn Lê Huê vào coi trận trước rồi hãy phá. Phàn Lê Huê gật đầu, thúc ngựa tiến đến gần quan sát, thấy sát khí rục trời, hào quang chói mắt thì sợ hãi vô cùng, vội quay ngựa trở về nhưng giả bình tĩnh nói với Ngũ Long công chúa:

– Trận nhỏ như vậy thì ta phá được ngay, các người cứ chờ đó.

Nói xong, Phàn Lê Huê kéo quân lui về trại.